

Asunto: Reclamación en materia de acceso á información pública

Expediente: CTG 11/2026

Interesado:

Organismo: Consellería de Economía e Industria

ANTECEDENTES

Primeiro. O 6.5.2026 o interesado interpuxo ante a Comisión da Transparencia de Galicia, ao abeiro do artigo 28 da Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, de transparencia e bo goberno, unha reclamación contra a Resolución da Dirección Territorial da Consellería de Economía e Industria en Ourense do 6.5.2026, pola que se desestimou a súa solicitude de acceso do 5.4.2026.

O reclamante achegou unha copia da resolución que recorre.

Segundo. O 20.5.2026 a Comisión da Transparencia solicitou da Consellería de Economía e Industria a remisión do expediente administrativo ao que deu lugar a solicitude do 5.4.2026 e a emisión dun informe sobre a reclamación presentada.

O 11.6.2025 tivo entrada nesta Comisión un informe sobre a reclamación presentada.

FUNDAMENTOS XURÍDICOS

Primeiro. Competencia e normativa

O artigo 24.1 da Lei 19/2013, do 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno (en diante, LTAIP), de carácter básico na súa

práctica totalidade, establece que contra toda resolución expresa ou presunta en materia de acceso á información, poderá interpoñerse unha reclamación ante o Consejo de Transparencia y Buen Gobierno, con carácter potestativo e con carácter previo á súa impugnación en vía contencioso-administrativa.

A disposición adicional cuarta da LTAIP establece que a resolución da reclamación prevista no artigo 24 corresponderá, nos supostos de resolucións ditadas polas Administracións das Comunidades autónomas e o seu sector público, e polas entidades locais comprendidas no seu ámbito territorial, ao órgano independente que determinen as Comunidades Autónomas.

Pola súa banda, o artigo 28 da Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, de transparencia e bo goberno (en diante, LTBG), establece que contra toda resolución expresa ou presunta en materia de acceso á información pública, poderá interpoñerse unha reclamación ante a Comisión da Transparencia, correspondendo a este órgano a súa resolución, de acordo co disposto no artigo 33 da mesma lei.

Segundo. Procedemento aplicable

O artigo 28.3 da citada LTBG establece que o procedemento de reclamación se axustará ao previsto nos números 2, 3, e 4 do artigo 24 da LTAIP.

Neste punto é importante considerar que o artigo 23.1 da LTAIP establece que as reclamacións en materia de acceso á información pública terán a consideración de substitutivas dos recursos administrativos, para os efectos do disposto no vixente artigo 112.2 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas (en diante, LPAC). Segundo este artigo 112.2 da LPAC:

“As leis poderán substituír o recurso de alzada, en supostos ou ámbitos sectoriais determinados, e cando a especificidade da materia así o xustifique, por outros

procedementos de impugnación, reclamación, conciliación, mediación e arbitraje, ante órganos colexiados ou Comisións específicas non sometidas a instrucións xerárquicas, con respecto aos principios, garantías e prazos que a presente Lei recoñece ás persoas e aos interesados en todo procedemento administrativo”.

A configuración legal das reclamacións en materia de acceso á información pública coma un recurso substitutivo do recurso de alzada, de carácter potestativo, así coma o teor do artigo 112.2 *in fine* da LPAC, determinan xa a aplicación das previsións da LPAC en materia de recursos administrativos ao procedemento destas reclamacións. Así se establece, de feito, no artigo 24.3 da LTAIP, segundo o cal “A tramitación da reclamación axustarase ao disposto en materia de recursos na Lei 30/1992, de 26 de novembro, de Réxime Xurídico das Administracións Públicas e do Procedemento Administrativo Común”¹.

Terceiro. Prazo para a interposición da reclamación

O artigo 24.2 da LTAIP prevé como “A reclamación interporase no prazo dun mes a contar desde o día seguinte ao da notificación do acto impugnado ou desde o día seguinte a aquel en que se produzan os efectos do silencio administrativo”, debendo considerarse neste punto que, dacordo co artigo 20.4 da mesma lei, para o caso de falta de resolución das solicitudes en prazo, estas entenderanse desestimadas.

Pois ben, as previsións do artigo 24.2 da LTAIP entenderanse moduladas, no que atinxe ao prazo para a interposición das reclamacións nos supostos de desestimación presunta da solicitude, polo previsto no artigo 122.1 da LPAC que, ao regular o prazo para a interposición do recurso de alzada, establece que “Se

¹ A referencia á Lei 30/1992, do 26 de novembro, do réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, hoxe derogada, debe entenderse realizada á LPAC.

o acto non fora expreso o solicitante e outros posibles interesados poderán interpoñer recurso de alzada en calquera momento a partir do día seguinte a aquel en que, dacordo coa súa normativa específica, se produzan os efectos do silencio administrativo". Respecto á inexistencia dun prazo preclusivo para reclamar contra as desestimacións presuntas en materia de acceso, tamén se pronunciou o Consejo de Transparencia y Buen Gobierno no Criterio interpretativo 1/2016, do 17 de febreiro.

Segundo resulta da documentación que consta no expediente, a Resolución da Dirección Territorial da Consellería de Economía e Industria en Ourense lle foi notificada ao interesado o 6.5.2026, polo que a interposición da reclamación nesa mesma data debe entenderse en prazo.

Cuarto. O dereito de acceso á información pública

A Constitución española establece no seu artigo 105 b) que a lei regulará o acceso dos cidadáns aos arquivos e rexistros administrativos, salvo no que afecte á seguridade e defensa do Estado, a averiguación dos delitos e a intimidade das persoas.

A este respecto a Sentenza do Tribunal Constitucional 164/2021, do 4 de outubro, indicou como este precepto non recolle unicamente un principio reitor da actuación das Administracións públicas, senón un auténtico dereito público subxectivo exercitable fronte a aquelas. Sinalou así a precitada sentenza:

«El art. 105 b) CE, encuadrado en el título IV, "Del Gobierno y de la Administración", incorpora un principio objetivo rector de la actuación de las administraciones públicas (art. 103.1 CE), derivado de exigencias de democracia y transparencia, así como un derecho subjetivo de las personas, ejercitable frente a las administraciones, con sujetos, objeto y límites definidos en el propio precepto constitucional, que fue desarrollado inicialmente en los arts. 35 h) y 37 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de régimen

jurídico de las administraciones públicas y del procedimiento administrativo común , y actualmente en la Ley 19/2013, de 9 de diciembre, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno.

(...)

A la vista de lo expuesto, debe señalarse que el acceso a la información integra el contenido de un derecho público subjetivo ejercitable frente a la administración que, no siendo absoluto, solo puede ser limitado por motivos predeterminados en la ley, en virtud de una previa ponderación de los intereses en juego. De este modo, la posibilidad de limitar el acceso a la información no constituye una potestad discrecional de la administración».

No mesmo sentido pronunciouse o Tribunal Supremo nas Sentenzas do 7.2.2023, rec. 8005/2021, e do 21.4.2023, rec. 350/2022, salientando tamén este Tribunal nas Sentenzas do 29.5.2024, rec. 1262/2023, e do 11.9.2025, rec. 7878/2024, a estreita relación do dereito de acceso á información pública coa transparencia na actuación administrativa e o principio de boa administración recollido no artigo 41 da Carta de Dereitos Fundamentais da Unión Europea.

Tratándose, xa que logo, dun auténtico dereito subxectivo da cidadanía fronte ás Administracións públicas, o artigo 13 d) da LPAC recolleu, coma un dereito das persoas nas súas relacións con elas, “*o dereito de acceso á información pública, arquivos e rexistros, dacordo co previsto na Lei 19/2013, de 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno e o resto do ordenamento xurídico*”.

Como sinala a exposición de motivos da LTAIP, o acceso á información pública debe ser un dos eixos fundamentais da acción política pois “*só cando a acción dos responsables públicos se somete a escrutinio, cando os cidadáns poden coñecer cómo se toman as decisións que lles afectan, cómo se manexan os*

fondos públicos ou baixo qué criterios actúan as nosas institucións poderemos falar do inicio dun proceso no que os poderes públicos comezan a responder a unha sociedade que é crítica, esixente e que demanda participación dos poderes públicos”.

Neste sentido o dereito de acceso á información pública vén atribuído a todas as persoas (artigos 12 da LTAIP e 24.1 da LTBG), sen que estas teñan a obriga de motivar a súa solicitude de acceso á información (artigos 17.3 da LTAIP e 26.4 da LTBG).

E, respecto do que ha de entenderse por “*información pública*” o artigo 24.1 da LTBG, seguindo o disposto no artigo 13 da LTAIP, a define coma os contidos ou documentos, calquera que sexa o seu formato ou soporte, que obren en poder dalgún dos suxeitos incluídos no ámbito de aplicación da presente lei e que foran elaborados ou adquiridos no exercicio das súas funcións, engadindo que tamén considerárase información pública a producida polas entidades que presten servizos públicos ou exerzan potestades administrativas, nos termos contemplados no artigo 4 da lei.

Deste xeito, a normativa de transparencia delimita o ámbito material do dereito a partir dun concepto amplo de información, que abrangue tanto documentos coma contidos específicos e se estende a todo tipo de “*formato ou soporte*”. Ao mesmo tempo, acouta o seu alcance, esixindo a concorrencia de dous requisitos que determinan a natureza “*pública*” da información, cales son: a) que se atope “*en poder*” dalgún dos suxeitos obrigados, e b) que fose elaborada ou obtida “*no exercicio das súas funcións*”.

A amplitude no recoñecemento legal do dereito de acceso foi recoñecida na Sentenza do Tribunal Supremo do 16.10.2017, rec. 75/2017, segundo a cal:

“en la Ley 19/2013 queda reconocido el derecho de acceso a la información pública como un auténtico derecho público subjetivo, al establecer que " Todas las personas tienen derecho a acceder a la información pública, en los términos previstos en el artículo 105.b) de la Constitución Española , desarrollados por esta Ley " (artículo 12); que la Exposición de Motivos de la Ley configura de forma amplia ese derecho de acceso a la información pública, del que son titulares todas las personas, y que podrá ejercerse sin necesidad de motivar la solicitud; que este derecho solamente se verá limitado en aquellos casos en que así sea necesario por la propia naturaleza de la información - derivado de lo dispuesto en la Constitución Española- o por su entrada en conflicto con otros intereses protegidos; y, en fin, que, en todo caso, los límites previstos se aplicarán atendiendo a un test de daño (del interés que se salvaguarda con el límite) y de interés público en la divulgación (que en el caso concreto no prevalezca el interés público en la divulgación de la información) y de forma proporcionada y limitada por su objeto y finalidad”.

Quinto. Análise do expediente

O interesado solicitou o 5.4.2026 o acceso á copia do certificado de instalación eléctrica dun inmovible, identificado pola súa referencia catastral, así como información sobre se, tras a compravenda do inmovible no ano 2014, se presentou algún novo boletín ou se realizou algunha inspección técnica periódica que actualizase a do ano 1997. Por último, o interesado solicitou unha copia de calquera outra modificación técnica posterior da instalación eléctrica, manifestando que o motivo da súa solicitude era achegar a información solicitada a un procedemento penal no que ten a condición de investigado por un presunto delito de injurias.

Pola súa banda, a Resolución da Dirección Territorial da Consellería de Economía e Industria en Ourense do 6.5.2026 inadmitiu a solicitude de acceso do agora reclamante ao entender que os certificados de instalación eléctrica non son información pública e, así, refire a resolución recorrida que o Rexistro de

instalacións eléctricas de baixa tensión, no que se inscriben os anteditos certificados, non publica unha base de datos aberta por canto “os *datos individuais das instalacións non son de acceso público libre*”.

Ao mesmo tempo, a Resolución do 6.5.2026 desestimou a solicitude de acceso do interesado ao invocar a concorrencia dos límites previstos no artigo 14.1 e) e f) da LTAIP, por mor da existencia dun proceso penal en curso no que o interesado, como el mesmo indica, ten a condición de investigado. Deste xeito, se o que o reclamante pretende é obter unha proba para a súa defensa, argumenta a Resolución do 6.5.2026 que habería de solicitar a práctica de proba nese concreto proceso xudicial de acordo co previsto na Lei de axuízamento criminal.

O interesado presentou unha reclamación contra esta Resolución do 6.5.2026, solicitando o acceso parcial ao mencionado certificado de instalación eléctrica, tras anonimizar os datos de carácter persoal.

Por último, o informe da Consellería de Economía e Industria remitido o 11.6.2026 a esta Comisión reiterou, en boa medida, os argumentos empregados na Resolución do 6.5.2026. En concreto, o mencionado informe indica que o certificado de instalación eléctrica é un documento estritamente técnico e de ámbito privado, sen que a obriga de rexistralo transmute a súa natureza.

E, a maior abastanza, o informe introduce dúas novas consideracións respecto da solicitude de acceso do interesado:

- a) A circunstancia de que, dado que o inmovible e o seu titular están identificados, o acceso ao mencionado certificado de instalación eléctrica constituiría unha intromisión ilexítima na intimidade do propietario do inmovible.

- b) A inutilidade dun acceso parcial tras anonimizar os datos de carácter persoal, dado que o titular do inmovible está perfectamente identificado.

Centrada nestes termos a cuestión, o primeiro que ha de apuntarse na análise da Resolución do 6.5.2026 é a imposibilidade de inadmitir e desestimar, simultaneamente e respecto de idéntico obxecto, a solicitude de acceso do interesado. E isto porque, se a información solicitada non é información pública, como sostén a antedita resolución, non será xa posible invocar a eventual concorrencia dun límite ao acceso dos previstos no artigo 14.1 da LTAIP.

Dito o que precede, non pode compartir tampouco esta Comisión a tese, sostida na resolución impugnada, consonte coa cal o certificado de instalación eléctrica dun inmovible non é información pública.

Certamente, como argumenta a Resolución do 6.5.2026 e o informe sobre a reclamación presentada, o certificado de instalación eléctrica non é un documento público. Mais neste punto cómpre lembrar que non pode identificarse a información pública cos documentos públicos por canto, como prevé o artigo 13 da LTAIP, a información pública comprende os contidos ou documentos, calquera que sexa o seu formato ou soporte, que obren en poder dalgún dos suxeitos incluídos no ámbito de aplicación da presente lei e que foran elaborados ou adquiridos no exercicio das súas funcións.

Deste xeito, dado que os certificados das instalacións eléctricas han de inscribirse no Rexistro de instalacións eléctricas de baixa tensión, dependente da Consellería, tal e como recoñece a resolución recorrida, estes certificados, na medida na que estean inscritos no antedito rexistro, han de configurarse como información pública por canto foron adquiridos pola Consellería de Economía e Industria no exercicio das súas competencias.

En conclusión, non procede a inadmisión da solicitude de acceso do interesado, invocando que o certificado de instalación eléctrica non goza da natureza de información pública.

Resta, xa que logo, analizar a eventual concorrencia dos límites ao acceso invocados pola Consellería para desestimar a solicitude do interesado do 5.4.2026.

Neste sentido, en primeiro termo, a Consellería, na Resolución do 6.5.2026, invocou os límites recollidos nos artigos 14.1 e) e f), argumentando que, se o que o agora reclamante pretende é obter unha proba para a súa defensa no proceso penal no que ten a condición de investigado, tería que solicitar a práctica de proba nese concreto proceso de acordo co previsto na Lei de axuízamento criminal.

Pois ben, polo que respecta ao límite previsto no artigo 14.1 e) da LTAIP, relativo á prevención, investigación e sanción dos ilícitos penais, cómpre sinalar que a mera existencia dun proceso penal derivado dun presunto delito de injurias, no que o interesado ten a condición de investigado, e sen xustificación adicional ningunha, non permite apreciar a concorrencia do mencionado límite.

En efecto, tal e como prevé o artigo 14.2 da LTAIP, a aplicación dos límites será xustificada e proporcionada ao seu obxecto de protección e atenderá ás circunstancias do caso concreto, sendo así que no suposto que agora nos ocupa non chegou a identificarse en que medida o acceso do interesado á información solicitada pode perturbar a investigación e sanción do presunto ilícito penal.

Por outra banda, polo que respecta ao límite do artigo 14.1 f) da LTAIP, relativo á igualdade das partes nos procesos xudiciais e á tutela xudicial efectiva, ha de considerarse que a mera existencia dun proceso xudicial en curso tampouco

pode configurarse por si mesmo coma un límite para o dereito de acceso. Neste sentido cómpre considerar o Convenio 205 do Consejo de Europa sobre o acceso a documentos públicos, que entrou en vigor no Estado español o 1.1.2024, e cuxa memoria explicativa permite interpretar o alcance deste límite do artigo 14.1 f) da LTAIP ao sinalar o seguinte;

“ ... este apartado está destinado a proteger la igualdad de las partes en los procesos judiciales y el buen funcionamiento de la justicia. Este límite persigue asegurar la igualdad de las partes en procesos judiciales tanto ante tribunales nacionales como internacionales y puede, por ejemplo, autorizar a una autoridad pública a denegar el acceso a documentos elaborados o recibidos (por ejemplo, de su abogado) en relación con los procesos judiciales de los que sea parte. Deriva del artículo 6 del Convenio Europeo de Derechos Humanos, que garantiza el derecho a un proceso equitativo. Los documentos que no son creados con vistas a procesos judiciales como tales no pueden ser denegados al amparo de este límite».

Do anterior resulta a necesidade de atender á natureza e finalidade da información solicitada para decidir sobre a aplicación do límite previsto no artigo 14.1 f) da LTAIP.

Nesta liña se pronunciou a Sentenza do Tribunal Supremo do 31.5.2022, rec. 7844/2020, na que se estableceu unha clara distinción entre o réxime xurídico de acceso, en función da natureza procesual ou administrativa da información pública solicitada. Así, para o Alto Tribunal, mentres que o acceso á información estritamente procesual, xerada no marco dun procedemento xudicial non concluído, ha de rexerse pola lexislación procesual aplicable – e a decisión corresponde ao órgano xudicial competente – o acceso á información de natureza administrativa (tanto a preexistente como a elaborada para ser presentada ante un órgano xudicial) réxese polo disposto na LTAIP, correspondéndolle decidir ao órgano ou entidade en cuxo poder estean os contidos ou documentos solicitados.

Sinalou así a precitada Sentenza:

“[E]l límite al derecho de acceso a la información pública previsto en el artículo 14.1.f) de la Ley 19/2013, de 9 de diciembre, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno, referido a que el acceso suponga un perjuicio para la igualdad de las partes en los procesos judiciales y la tutela judicial efectiva, resulta aplicable a las solicitudes de información respecto de contenidos o documentos que obren en poder de alguno de los sujetos obligados en el ámbito de la mencionada Ley elaborados para ser presentados ante un órgano jurisdiccional (y por ende ante el Tribunal de Cuentas, cuando ejerza funciones jurisdiccionales de enjuiciamiento de la responsabilidad contable), correspondiendo a estas Entidades de Derecho Público ponderar en cada caso concreto, atendiendo a las circunstancias concurrentes, si el principio de transparencia constituye un interés público superior capaz de superar la necesidad de proteger la documentación controvertida, y, en consecuencia, justificar la divulgación de esta”.

Esta doutrina do Tribunal Supremo reforza, xa que logo, o criterio da imposibilidade de vincular dun xeito automático a igualdade das partes e a tutela xudicial efectiva á mera existencia dun procedemento xudicial, sen xustificar, de xeito claro e suficiente, en que medida o coñecemento da información solicitada pode xerar un prexuízo aos bens xurídicos protexidos e sen realizar a ponderación esixida polo artigo 14.2 da LTAIP ao que xa nos referimos.

Resta, por último, facer mención ao límite relativo á protección dos datos de carácter persoal e ao dereito á intimidade das persoas ao que tamén alude o informe da Consellería de Economía e Industria.

En efecto, o acceso á información solicitada pode afectar a datos de carácter persoal de terceiras persoas, singularmente aos do titular do inmovible, e, mesmo, á súa intimidade, mais este límite, como ben pode entenderse, non pode ser invocado polo órgano ao que se lle solicita a información, senón que a súa eventual invocación ha de corresponder ao terceiro afectado.

Precisamente, o artigo 19.3 da LTAIP dispón que, cando a información solicitada puidese afectar a dereitos ou intereses de terceiros, debidamente identificados, se lle concederá un prazo de quince días co fin de que poidan formular as alegacións que estimen oportunas, debendo ser informado o interesado da realización deste trámite e da suspensión do prazo para ditar resolución.

No entanto, este trámite non se realizou pola Consellería durante a tramitación do procedemento, privando ao titular do inmovible da posibilidade de alegar o que estimase conveniente na defensa dos seus dereitos e de cara á protección dos seus datos de carácter persoal e intimidade.

Velaí a necesidade de que retrotraer o procedemento co fin de que pola Consellería de Economía e Industria se realice o trámite previsto no artigo 19.3 da LTAIP e, á vista das alegacións que poidan formularse, leve a cabo a ponderación que esixe o artigo 15.3 da LTAIP entre o interese público na divulgación da información solicitada e os dereitos dos afectados cuxos datos aparezan na información solicitada.

A necesidade desta ponderación se reforza se consideramos que, como refire a Consellería de Economía e Industria, resulta imposible a anonimización da información á que alude o interesado na súa reclamación do 6.5.2026, por canto o titular do inmovible xa é por el coñecido.

Considerando todo o que vén de sinalarse, o xuízo desta Comisión é favorable á estimación da reclamación presentada, debendo procederse á retroacción do procedemento co fin de que pola Consellería se realice o trámite previsto no artigo 19.3 da LTAIP; e, á vista das alegacións que poidan formularse, leve a cabo a ponderación prevista no artigo 15.3 da LTAIP.

Unha vez realizadas estas actuacións, a Consellería de Economía e Industria haberá de ditar a resolución que proceda en Dereito.

Esta resolución deberá formalizarse co ofrecemento de todas as garantías propias do procedemento de acceso á información pública, entre as que se atopa a interposición, con carácter potestativo, dunha reclamación ante esta Comisión.

En base aos feitos e fundamentos xurídicos anteriormente expresados, a Comisión da Transparencia, por unanimidade dos seus membros,

A C O R D A

Primeiro: Estimar a reclamación presentada por contra a Resolución da Dirección Territorial da Consellería de Economía e Industria en Ourense do 6.5.2026, pola que se inadmitiu e desestimou a súa solicitude de acceso do 5.4.2026.

Segundo: Ordenar a retroacción das actuacións co fin que pola Consellería de Economía e Industria se leven a cabo as actuacións indicadas no corpo desta resolución e, posteriormente, se dite pola Consellería unha nova resolución que dea contestación á solicitude do interesado de acordo co disposto nos artigos 15 e ss. da LTAIP.

Terceiro: Instar á Consellería de Economía e Industria co fin de que, unha vez ditada pertinente resolución, remita a esta Comisión da Transparencia unha copia da resolución notificada á persoa reclamante.

Contra esta resolución que pon fin á vía administrativa unicamente cabe, en caso de desconformidade, interpoñer recurso contencioso-administrativo no prazo de

dous meses, contados dende o día seguinte ao da notificación desta resolución, ante a Sala do Contencioso – Administrativo do Tribunal Superior de Xustiza de Galicia, de conformidade co previsto no artigo 10 da Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdición contencioso-administrativa.

Santiago de Compostela, na data da sinatura.

Andrés Lago Louro

Presidente da Comisión da Transparencia